

når de ser overgreb, og jeg lægger vægt på, at vi uddanner de irakiske sikkerhedsstyrker, herunder på politiakademiet. Så vi gør alt, hvad der er praktisk muligt, for at sikre, at menneskerettighedssituationen bliver forbedret i Irak.

Jeg medgiver gerne hr. Rune Lund, at den ikke er ideel, for nu at sige det mildt, i Irak, og jeg har lige så meget afsky for og tager lige så meget afstand fra de tortursituationer og de billeder, der er set fra Irak. Og vi gør, hvad vi kan, for at være med til at løse problemet.

Men det, hr. Rune Lund vil have mig med til, kan vi ikke umiddelbart, og vi kan i hvert fald ikke følge op på det, men så kan hr. Rune Lund jo til stadighed mistænkeliggøre det ganske udmærkede arbejde, som de danske styrker udfører.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det her drejer sig om, at Danmark er med til at planlægge operationer og medvirker i operationer, der fører til tilfangetagelse af mennesker i Irak, og vi ved, at nogle af de fanger, der bliver taget, efterfølgende bliver tortureret, myrdet eller forsvinder.

Det, vi i al almindelighed foreslår i det her ændringsforslag, er, at når irakerne tager fanger, hvor vi har hjulpet dem med at tage de fanger, så går vi selvfølgelig ud fra, at de fører en fortegnelse over de fanger – for det skal man selvfølgelig – og at en kopi af den fortegnelse sendes til de danske styrker, således at vi til enhver tid er i stand til at spørge, hvordan det er gået med den og den fange, og være sikre på, at vedkommende bliver behandlet ordentligt. Vi kan spørge vedkommende: Er du blevet behandlet ordentligt?

Forekommer det familiært, er det noget, vi har hørt om før at man gør? Jo, det var faktisk det, som Danmark gjorde, da vi overleverede fanger, vi selv havde taget, til englænderne, til en fangelejr under engelsk ledelse. Da sagde vi til englænderne, at vi vil have mulighed for hele tiden at komme og spørge til dem og foretage vores egne undersøgelser af, om de behandles ordentligt.

Det er jo det samme, vi beder om her.

(Kort bemærkning).

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg er nødt til at sige, at vi er i Irak, med henblik på at irakerne selv kan overtage ansvaret for de-

res land. Det er efterhånden ved at ske på forskellige områder, og der må hr. Frank Aaen så leve med, at irakerne nu så at sige er på vej til at blive herre i eget hus og derfor har det overordnede ansvar for, hvad der sker i Irak.

Men det er sådan, at når vi planlægger aktioner med irakiske sikkerhedsstyrker, så bliver menneskerettighederne og overholdelsen af menneskerettighederne behandlet i planlægningen af aktionen, således at de er indarbejdet i den enkelte operation. Og det betyder altså, at hvis vi sagde, at vi ikke ville deltage i en operation, så var der en risiko for, at det rent faktisk blev værre, for så blev det element ikke taget med ind; så lærte sikkerhedsstyrkerne ikke at tage det vigtige element ind, der hedder, at vi skal overholde menneskerettighederne, når vi udfører en militæraktion.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil sige til forsvarsministeren, at vi altså ikke har hørt et eneste argument endnu. Nu kan jeg se, at udenrigsministeren, der jo har det overordnede ansvar for vores udenrigspolitiske aktiviteter, herunder også vores indsats i Irak, er i salen og måske kunne komme på banen.

Hvorfor kan vi ikke bare helt enkelt bede irakerne om at få en kopi af deres lister over de fanger, de har taget, som de har et ansvar for, og som vi har hjulpet dem med at fange, så vi til hver en tid kan efterspørge, hvordan det er gået den pågældende fange; således at hvis vi hører en dag, som man desværre gør alt for ofte, at der kommer beretninger om, at der er fundet torturerede fanger i kælderen under indenrigsministeriet eller et andet sted i Irak, så er vi i stand til at sige: Jamen ingen af dem har vi været med til at hjælpe irakerne med at fange.

Det ville da være en stor betryggelse for forsvarsministeren at kunne sige: Jeg kan se på vores lister, at dem har vi aldrig nogen sinde været med til at hjælpe nogen med at fange. Så længe vi ikke kan det, ved vi jo ikke, om Danmark har været med.

Kl. 13.05

Derfor vil jeg sige til forsvarsministeren og til udenrigsministeren: Hvorfor kan vi ikke bare vedtage lige så stille, at hver gang vi går med i en operation, hvor der bliver taget fanger, så beder vi om at få en kopi af fangelisten udleveret af dem, der har taget fangerne?